

LLIBRES

Cinta S. Bellmunt. PERIODISTA

«Les ràdios prefereixen les estrelles»

Al llibre de Cinta S. Bellmunt es constata l'aposta de les emissores per les grans veus de la ràdio com Luís del Olmo o Josep Cuní, en detriment de la producció local

C. ALUJA / Tarragona

● Amb *Darrere el micro*, la periodista Cinta S. Bellmunt repassa els 69 anys d'història de la ràdio a Tarragona. Qui va ser el primer locutor de les emissions locals?

—Josep Maria Tarrasa. Va ser l'inventor del Maginet, un personatge radiofònic que després de la guerra es va convertir en la figura de les campanyes benèfiques que s'organitzaven perquè la gent col·laborés amb donatius. Joan Juncosa n'escribia els diàlegs.

—Quina ha estat l'evolució del mitjà?

—«La ràdio que es fa aquí ha tingut una trajectòria similar a la de les ràdios de qualsevol altra ciutat. A les emissores de Tarragona, a l'igual de les de la resta de l'Estat, les unitats mòbils van arribar a principis dels anys vuitanta, la moda de la ràdio espectacle, als seixanta i als setanta i les delegacions de la Ser i la Cope es van obrir amb l'eclosió informativa que es va produir després de morir Franco.»

—Quins seran els propers canvis que patirà?

—«Caldrà veure si les televisions locals trauran protagonisme a la ràdio... Tampoc se sap com hi repercutirà Internet. Els estu-

Cinta S. Bellmunt, durant la presentació del llibre. / J. FERNÁNDEZ.

dants de comunicació de la URV ja ofereixen un servei d'emissió a la carta a la web de la Universitat.»

—La ràdio continuarà sent un mitjà personalitzat al servei dels ciutadans?

«Aquesta funció ja va quedar clara amb episodis com el 23-F, l'atemptat al rack de Repsol, o bé les

riuades del Francolí, l'any 1994. El desplegament de recursos humans amb motiu de l'atemptat d'ETA va ser enorme i necessari per calmar el caos que es va formar pel desconeixement i per la por que hi va haver aquella nit. Va ser curiós com es van anar formant equips improvisats de pe-

riodistes per cobrir el succeís. El primer a fer-ho va ser Ràdio Fòrum, perquè un col·laborador de la casa se'n va assabentar casualment i va actuar molt ràpid.»

—Té res a envejar la ràdio de Tarragona a la que es fa a Barcelona o a Madrid?

—«Carles Francino asse-

gura que a TV3 continua utilitzant els mateixos paràmetres professionals que quan estava a les emissores locals de Tarragona. D'aquí han sortit grans professionals: Oriol Grau i Fermí Fernandes, els dos membres de l'equip de Buena-fuente més vinculats a la ràdio de la ciutat; Griselda Pastor, corresponsal de la Ser a Brussel·les, el mateix Francino... i alguns com Santi Villas i Jordi González van treballar-hi en èpoques molt puntuals.»

—Aquesta professionalitat no s'ha traduït en un tractament uniforme de la informació local vers la nacional.

—«Ara és quan tenim més emissores a la ciutat però, paradoxalment, l'espai que es dedica a les desconexions locals és mínim. Aquesta situació s'ha produït perquè les cadenes han preferit vendre les estrelles, és a dir, Iñaki Gabilondo, Luís del Olmo, Josep Cuní, en detriment de la producció local i perquè la competència de ràdios fa que baixin les tarifes de publicitat i per tant trobar patrocinador és més difícil. A més, la ràdio passa per una crisi de creativitat. S'han de trobar nous gèneres i formats, diuen els experts. Cal reinventar-la»